ଶ୍ରୀମତୀ ମନୋରମା ଏସ୍. ମାସୁରେକର

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ଧନଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜି. ଶାହା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଅଗଷ୍ଟ 23, 1966

[କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ , ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ ଆର୍. ଏସ୍. ବାଚାୱତ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ବମ୍ବେ ଭଡ଼ା, ହୋଟେଲ ଏବଂ ଲଜିଂ ଦର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ (57/1947), ଧାରା 12 (1) ଏବଂ(3) (a)- ପରିସର I

ଏକ ଫ୍ଲାଟ୍ ର ଭଡ଼ାଟିଆ ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବକେୟା ରଖିଥିଲେ I ଘର ମାଲିକ ଭଡ଼ା ଦାବି କରି ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଦେଇଥିଲେ I ଭଡ଼ାଟିଆ ନୋଟିସ୍ ର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାସର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ I ଜମି ମାଲିକ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବମ୍ବେ ଭଡ଼ା, ହୋଟେଲ ଏବଂ ଲଜିଂ ଦର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ 1947 ର ଧାରା 12 (3) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ I ଭଡ଼ାଟିଆ ଏହି ଆଧାରରେ ଧାରା 12 (1) ର ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ I

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଧାରା 12 (3) (a) ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଭଡ଼ା ଛଅ ମାସ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବକେୟା ଥାଏ, ଭଡ଼ାଟିଆ, ଭଡ଼ା ଦାବିର ନୋଟିସ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଏକ ମାସ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ଏବଂ ଉପଧାରା -(3) (a) ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ପାଖରେ ପରିସରକୁ ଦଖଲ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି I ଏହି ଅଧିକାରକୁ, ଏହା ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରତିହତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭଡା ପ୍ରଦାନରେ ବିଫଳ ହେବାପରେ, କିନ୍ତୁ ମକଦ୍ଦମା ଦୟାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ I ଉପଧାରା (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ମାମଲାରେ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ସହିତ ଏହାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେ ଉପ-ଧାରା (1) ର

ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦରୁ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ, [137 E, F]

ଏହାପରେ ଭୟା ପୁଞ୍ଜାଲାଲ ଭଗୱାନ୍ଦିନ୍ ବନାମ ଡେଭ୍ ଭାଗବତ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରଭୁପ୍ରସାଦ୍, [1963] 3 S.C.R. 312 ମାମଲା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ମୋହନଲାଲ ବନାମ ମହେଶ୍ୱରୀ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ (1962) 3 Guj L.R. 574ଏବଂ ଅମ୍ବାଲା ବନାମ *ବାବଲଦାସ, (1962) 3* Guj. L.R. 625, ମାମଲାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 469/1966 ।

ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1579/1962 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନଭେମ୍ବର 25, 1965 ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍. ଜି. ପଟବର୍ଦ୍ଧନ ଏବଂ ଏମ୍. ଭି. ଗୋସ୍ୱାମୀ ।

ଏସ୍. ଟି. ଦେଶାଇ ଏବଂ କେ. ଏଲ୍. ହାଥି, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ବଚାୱତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି ଯେ ବମ୍ବେ ଭଡ଼ା, ହୋଟେଲ ଏବଂ ଲଜିଂ ଦର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ 1947 (ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 57/1947) ର ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (3) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ମକଦ୍ଦମା ଦୟାର ହେବା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ବକେୟା ଭଡ଼ା ପୈଠ କରିବାକୁ ନିଜର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଛେଦରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ କି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏକ ଫ୍ଲାଟ୍ ରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ ।ଏହି ଭଡ଼ା ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବକେୟା ରହିଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର 22, 1956 ରେ, ଜମି ମାଲିକ ଭଡ଼ା ଦାବି କରି ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଏକ ନୋଟିସ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ନୋଟିସ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ । 1957 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 11 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଫେବୃଆରୀ 4,1957 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମନି ଅର୍ଡର ଦ୍ୱାରା ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ବକେୟା ଭଡ଼ା ପଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜମି ମାଲିକ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଫେବୃଆରୀ 5,

1957 ରେ, ଘର ମାଲିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ଭଡ଼ା ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ବକେୟା ରହିଥିଲା। ଧାରା 12 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୋଟିସ ଜାରି ହେବାର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ । ମାସର ଶେଷ ସୁଧା ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଏବଂ ଭଡ଼ା ପରିମାଣକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ମାମଲାଟି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଧାରା 12 ର ଉପଧାରା (3) (a) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ସେ ମକଦ୍ଦମା ଦୟାର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଧାରା 12 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ । ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି । *ମୋହନଲାଲ ବନାମ ମହେଶ୍ୱରୀ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍* ([1]) ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପି. ଏନ୍. ଭଗବତୀ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଉପଧାରା (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏହା କରିପାରିବେ ମକଦ୍ଦମା ଦୟାର ହେବ ପୂର୍ବରୁ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ଦର୍ଶାଇ କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରି, ଉପଧରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରନ୍ତି । *ଅମ୍ବାଲାଲ ବନାମ ବାବଲଦାସ* ([2]) ମାମଲାରେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନର ରାୟ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତକୁ ବିସମ୍ମତ କରିଥିଲା । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ଏହା ସହ ସହମତ ଯେ, ଉପଧାରା (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ମାମଲାରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହେବ ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ଦର୍ଶାଇ ଉଚ୍ଛେଦରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବେ କିମ୍ବା ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ଭଡାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତ ପାଳନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରା 12 ର

([1]) (1962) 3 Gujarat Law Reporter, 574 at pp.618 to 621.

([2]) (1962) 3 Gujarat Law Reporter625,644.

ଉପଧାରା (1) ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଥାଏ । ଧାରା 12 ର ଉପଧାରା (2) ଆହୁରି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଥାଏ ଯେ ଭଡ଼ା ଦାବି କରି ଲିଖିତ ନୋଟିସ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏକ ମାସ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ଆଧାରରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ଅଧିକାର ପାଇଁ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯିବ ନାହିଁ । ଉପଧାରା (3) (a) ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାସ ଶେଷରେ ବକେୟା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଭଡ଼ା ପରିମାଣକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିବ, ଛଅ ମାସ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ବକେୟା ରହିଥିବ, ଏବଂ ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ ଜାରି ହେବାର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ବକେୟା ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରିଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କିଛି ପରିଣାମ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆଧାରରେ, ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (3) (a) ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ :

" ଯଦି ମାସ ସୁଦ୍ଧା ଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପଡୁଥିବ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭଡ଼ା କିମ୍ବା ଅନୁମୋଦିତ ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥାଏ, ଯଦି ଏପରି ଭଡ଼ା କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି ଛଅ ମାସ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବକେୟା ଥାଏ ଏବଂ ଉପଧାରା (2) ରେ ନୋଟିସ ପରେ ଏକ ମାସର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏହାର ଦେୟ ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଖଲ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଏହିପରି ମକଦ୍ଦମାରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିପାରିବେ ।

ଏହା ଉପଧାରାରେ "ହୋଇପାରେ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି "ହେବ" । ଭୟା ପୁଞ୍ଜାଲାଲ୍ ଭଗୱାନ୍ଦିନ୍ ବନାମ ଡେଭ୍ ଭଗବତ୍ *ପ୍ରସାଦ ପ୍ରଭୁପ୍ରସାଦ୍ (3) ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣିତ* ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଉପ-ଧାରା (3) (a) ର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇଛି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାସ୍ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଧାରାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା 14/1963 ଦ୍ୱାରା "ହୋଇପାରେ " ଶବ୍ଦ ପାଇଁ "ହେବ" ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି ।

---

(3) [1963] 3 S.C.R. 312, 330-331.

M14 Sup. Cl/66-10

ଯଦି ଉପ-ଧାରା (3) (a) ର ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହୁଏ, ତେବେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦରୁ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ୍ ର ଅବଧି ଶେଷ ହେବାର ଏକ ମାସ ପରେ ବକେୟା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରି ସେ ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପଇଠ କରାଯିବ ବିଷୟଟି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଉପ-ଧାରା (3) (a) ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ମାମଲାରେ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉପରେ ଉପଧାରା (3) (a) ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ସେ ଉପ-ଧାରା (1) ର ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦରୁ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଭଡ଼ା ଛଅ ମାସ କିମ୍ବା ତା 'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ବକେୟା ଥାଏ, "ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ସୂଚିତ ନୋଟିସ ପରେ ଏକ ମାସର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏହାର ଦେୟ ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି", ଏବଂ ଉପ-ଧାରା (3) (କ) ର ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଆଧାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିସର ଗୁଡିକର ଦଖଲ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହି ଅଧିକାରକୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିହତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭଡ଼ା ପଇଠରେ ବିଫଳ ହେବାପରେ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବକେୟା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀ ଆମକୁ ଏହି ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଲେଖିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏଥିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତ ବଦଳାଇବାକୁ କହିଛନ୍ତି "ଭଡ଼ାଟିଆ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହେବାର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ଦେୟ ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି" । "ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶୈଳୀରେ ଏହି ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଲେଖିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ସଠିକ ଭାବରେ ଉପଧାରା (3) (a) ଅଧୀନରେ ପଡୁଥିଲା ଏବଂ ସେ ମକଦ୍ଦମା ଦୟାର ହେବ ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରି ଉଚ୍ଛେଦରୁ ପ୍ରତିରୋଧକରିତା ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

V.P.S. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।